

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Italien) den 4 juni 2018 – Shell Italia E & P SpA mot Ministero dello Sviluppo Economico m.fl.

(Mål C-365/18)

(2018/C 294/33)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Parter i det nationella målet

Klagande: Shell Italia E & P SpA

Motparter: Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Autorità di Regolazione per l'Energia, Reti e Ambiente

Tolkningsfråga

Utgör artikel 6.1 och sjätte skälet i direktiv 94/22/EG hinder för en nationell lagstiftning, särskilt artikel 19.5-bis i lagstiftningsdekret nr 625 från år 1996, som på grund av den tolkning som Consiglio di Stato gjorde i domen i mål nr 290/2018 tillåter att det, vid betalningen av royaltyer, uppställs krav på att iaktta kriteriet Energiandelen, vilket baserar sig på priserna på olja och andra bränslen, i stället för på grundval av Pfor-indexet, vilket är knutet till priset på gas på den kortfristiga marknaden?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado de lo Social de Madrid (Spanien) den 5 juni 2018 – José Manuel Ortiz Mesonero mot UTE Luz Madrid Centro (tillfälligt konsortium bestående av bolagen SICE S.A., Urbalux S.A. ImesAPI S.A. Extralux S.A. och Citelum Ibérica S.A.)

(Mål C-366/18)

(2018/C 294/34)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado de lo Social de Madrid

Parter i det nationella målet

Kärande: José Manuel Ortiz Mesonero

Svarande: UTE Luz Madrid Centro (tillfälligt konsortium bestående av bolagen SICE S.A., Urbalux S.A. ImesAPI S.A. Extralux S.A. och Citelum Ibérica S.A.)

Tolkningsfrågan

Utgör artiklarna 8, 10 och 157 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, artikel 3 i Fördraget om Europeiska unionen, artiklarna 23 och 33.2 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och artiklarna 1 och 14.1 i direktiv 2006/54⁽¹⁾, jämförda med rådets direktiv 2010/18/EU⁽²⁾, hinder mot en nationell bestämmelse, såsom artikel 37.6 i Estatuto de los Trabajadores (lagen om arbetstagare), som villkorar utövandet av en rättighet för att förena arbetstagarens familjeliv och arbetsliv för att ta hand om sina barn eller familjemedlemmar som denne har ansvar för, genom ett krav att arbetstagaren måste reducera sin ordinarie arbetstid och därmed måste minska sin lön proportionerligt?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/54/EG av den 5 juli 2006 om genomförandet av principen om lika möjligheter och likabehandling av kvinnor och män i arbetslivet (EUT L 204, 2006, s. 23).

⁽²⁾ Rådets direktiv 2010/18/EU av den 8 mars 2010 om genomförandet av det ändrade ramavtalet om föräldraledighet som ingåtts av BUSINESSEUROPE, UEAPME, ECPE och EFS och om upphävande av direktiv 96/34/EG (EUT L 68, 2010, s. 13).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Supremo (Spanien) den 4 juni 2018 – María Teresa Aragón Carrasco, María Eugenia Cotano Montero, María Gloria Ferratges Castellanos, Raquel García Ferratges, Elena Muñoz Mora, Ángela Navas Chillón, Mercedes Noriega Bosch, Susana Rizo Santaella, Desamparados Sánchez Ramos, Lucía Santana Ruiz y Luis Salas Fernández (i egenskap av arvinge till Lucía Sánchez de la Peña) mot Administración del Estado

(Mål C-367/18)

(2018/C 294/35)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Supremo

Parter i det nationella målet

Klagande: María Teresa Aragón Carrasco, María Eugenia Cotano Montero, María Gloria Ferratges Castellanos, Raquel García Ferratges, Elena Muñoz Mora, Ángela Navas Chillón, Mercedes Noriega Bosch, Susana Rizo Santaella, Desamparados Sánchez Ramos, Lucía Santana Ruiz y Luis Salas Fernández (i egenskap av arvinge till Lucía Sánchez de la Peña)

Motpart: Administración del Estado

Tolkningsfrågor

- 1) Ska klausul 4 i ramavtalet om visstidsarbete, som återfinns i bilagan till direktiv 1999/70⁽¹⁾, tolkas på så sätt att den utgör hinder för den spanska lagstiftningen, där det i artikel 12.3 i Texto refundido del Estatuto [Básico] del Empleado Público (Real Decreto Legislativo [5]/2015, de 30 de octubre) (omarbetad lydelse av lagen om grundläggande tjänsteföreskrifter för offentliganställda) (kungligt lagstiftningsdekret 5/2015 av den 30 oktober 2015) föreskrivs en rätt till fri uppsägning från arbetsgivarens sida utan att behöva betala ersättning till arbetstagaren, men där det däremot i artikel 49.1 c i Texto refundido del Estatuto de los Trabajadores (Real Decreto Legislativo 2/2015, de 23 de octubre) (omarbetad lydelse av lagen om arbetstagare (kungligt lagstiftningsdekret 2/2015 av den 23 oktober 2015) föreskrivs att arbetstagaren har rätt till ersättning vid uppsägning av anställningsavtalet på vissa i lag angivna grunder?
- 2) Om den första frågan ska bevaras nekande, ska då en åtgärd som den som vidtagits av den spanska lagstiftaren och som innebär att en ersättning motsvarande 12 dagars lön per anställningsår ska betalas ut till arbetstagaren när en tidsbegränsad anställning upphör, även i fall där det endast funnits ett enda avtal för den tidsbegränsade anställningen, anses omfattas av tillämpningsområdet för klausul 5 i ramavtalet?